

Transcripció 3a. ponència I Seminari

Títol: Experiència de la gestió del patrimoni literari del Departament de Tarn”

Dia: 16 de setembre de 2005

Hora: 10 h.

Ponent: Brigitte Benneteu, conservadora en cap del Consell Général du Tarn (França)

Modera: Dolça Tormo, directora de l'Arxiu Joan Maragall

DT: Bon dia, ara comencem la primera hora d'aquesta segona jornada. Apreciats amics i amigues, és per a mi un honor poder estar avui aquí reunits per primera vegada per l'amor, la ciència i la reverència que tenim pels escriptors en llengua catalana. Em presento jo mateixa. Em dic Dolça Tormo i sóc la directora de l'Arxiu Joan Maragall. La Montserrat Comas, m'ha pregat de presentar la Brigitte Benneteu pel fet que en confegir la programació d'aquest seminari buscàvem qui podria ser la millor representant forània per il·luminar-nos en aquesta entusiasta aventura. És una aventura que tots nosaltres vàrem començar ja fa temps i que afortunadament ara veig que serem acompanyats per tots vosaltres, i m'agradaria titular-la amb les paraules que Víctor Balaguer va posar a la seva pròpia casa: Surge et ambula. Neix i camina. Aleshores, les companyes em preguntaven qui podria ser que ens ajudés en aquesta tasca des del món forani i em van preguntar on vivia la Brigitte. Jo els vaig dir que era i s'estava a Albí. Les meves companyes, amb la seva característica espontània, em van dir, doncs així és de casa. Així és que no en parlem més i tirem endavant amb la Brigitte. És per això, que vull dir-te, Brigitte, no et dic benvinguda sinó que et dic ben retornada a casa.

Vull explicar-vos com va ser que la vaig conèixer. Com ja sabeu fa anys que unes quantes responsables de cases museu catalanes tenim la ceba de muntar el que ara ja és un fet. A més d'intercanviar experiències, buscàvem informació que ens aportés una solidesa tècnica de com afrontar el dia a dia d'aquestes cases museus d'escriptors. Francesc Parcerisas, en aquell moment responsable de la Institució de les Lletres Catalanes, ens va donar la oportunitat d'assistir a les trobades de les cases museu franceses reunides anualment a Bourges, al bell cor de la França. És allà, doncs, que vaig fer coneixença de la Brigitte Benneteu, que moderava una taula rodona. Brigitte és la conservadora en cap del patrimoni museístic del Tarn i membre d'aquesta federació que es reconeix amb el nom de Fédération des Maisons d'Écrivain et de Patrimoine Littéraire de France. La conservació departamental del Tarn està encarregada de la gestió i de la programació de quatre museus d'aquest departament. Ella intervé d'una manera molt notable en la conservació d'un castell museu de Caylar, que va ser la casa natal de Maurice i Eugénie Guerain. Són autors francesos del segle XIX. També és per això que ens vem creure que la Brigitte seria una persona molt oportuna ja que aquesta trobada d'avui es fa a Vilanova que com ja vem veure ahir està centrada en la cultura del segle XIX. La conservació d'aquest lloc i la casa i el seu patrimoni literari és una de les principals tasques de conservació d'aquest departament que organitza grans manifestacions de difusió i ajuda i manté i sosté exposicions temporals, col·loquis, sessions d'escriptura i lectura per interpretar l'obra de Maurice i Eugénie Guerain. També dona la paraula a escriptors d'avui en dia. En aquest castell hi són acollits en règim de residència, escriptors actuals, que ajuden en la interpretació renovada de la lectura d'aquests escriptors. També es fan accions pedagògiques destinades al públic escolar i d'aquesta manera es revaloritzen continuament les col·leccions i les exposicions permanents que es fan pel públic específicament jove. El Tarn està molt centrat en manifestacions d'art contemporani sobre el tema de la naturalesa. Aquest també és un tema que ens interessava molt, el fet que ahir també va sorgir, de que la

literatura pot ajudar a la conservació d'espais naturals que en aquell moment veiem molt malmesos. I d'aquesta manera el treball de regularitzar el tema de la natura és una de les principals fites a la seva tasca diària. El que vull remarcar és que sobretot el que m'ha resultat molt beneficiós d'observar a les cases museu franceses és el fet de que treballen per obtenir cada vegada més un públic diversificat. O sigui, les seves cases museu estan molt centrades en poder dia a dia treballar per un públic divers, híbrid i de diferents registres. Aquest és un dels valors primers que ells s'han proposat per poder mantenir i oferir al públic els seus autors titulars de manera que la riquesa daquesta literatura beneficii el més llarg públic possible. En aquest moment crec que ja no cal que perdem més temps en la seva presentació, ja sabeu qui és Brigitte Benneteu i ja li passo directament la paraula.

BB: Merci, je suis désolée je ne parle pas le castellan e je ne parle pas le catalan. Donc je vous prie vraiment de m'excuser. Je sais que vous devrez faire un effort pour me comprendre,